

Medens der derfor ved Bestemmelsen af de eventuelle kommunale Anliggender og de deraf følgende kommunale Udgifter i dette Lovforslag har kunnet taget fuldt Hensyn til den tidligere i Kolonierne gældende og med Forholdets Ordning i Møderlandet i det Væsentlige stemmende Tilstand, har det ved Bestemmelsen af, hvilke af de nuværende Indtægter for vedkommende Kolonialkasse der skulde henlægges til den fremtidige Kommunekasse, været nødvendigt, ved Siden af Hensynet til, hvorledes Indtægterne efter deres Art og Oprindelse snarest kunde være at dele imellem Staten og Kommunen, tillige at tage et afgørende Hensyn til, at Kommunens samlede Indtægt blev tilstrækkelig til at afholde dens Udgifter, idet der kun, naar en saadan oprindelig Balance var tilvejebragt, med Vilighed kunde stilles den ubetingede Fordring til Kommunen, at den maatte hjælpe sig selv uden Tilflugt af Statskassen, hvilket maatte være Betingelsen for, at den finansielle Ordning fik en varig Fasthed.

Paa St. Croix.
Udgift . . . \$ 136,962. 87 cts.;
Indtægt . . \$ 87,410. 56 cts.;

Paa St. Thomas og St. Jan.
\$ 131,773. 93 cts.
\$ 75,571. 99 cts.

Tilsammen.
\$ 268,736. 80. cts.
\$ 162,982. 55. cts.

En Følge af den foreslaaede nye Ordning maa det endvidere blive, at Kolonialkasserne befries for den betydelige Gæld, som de have paadraget sig i Mellemregning med Statskassen, og som hidrører fra, at de allerede længe have været ude af Stand til at opfylde Koloniallovens Forudsætning om, at de skulde kunne afholde de dem vedkommende Udgifter af enhver Art. En anden Følge bliver dernæst, at ogsaa den St. Croix Kommune paahvilende Forpligtelse i Anledning af Laanet ifølge Lov af 16de Juni 1876 maa slettes. Dette Laan er vel ikke anendt til egentlige Statsformaal, men til Dækning af de saakaldte Bureauaan til Plantagers Drift; men ligesom den Overbeholdelse af Kolonialkassen, som fulgte af Koloniallovens Krav paa, at den skulde afholde ogsaa egentlige Statsudgifter, har været medvirkende Aarsag til, at der er opstaaet betydelige Restancer af Udbrug og Renter, saaledes er det i ethvert Fald aldeles umuligt at tilvejebringe den tilsigtede Balance paa det kommunale Budget for St. Croix, naar der gøres Krav paa Udbrug og Renter, eller selv blot Renter af denne Gæld. Dette sidste gælder selvfølgelig ogsaa om den Gæld, St. Croix Kolonialkasse har paadraget sig og fremdeles maatte paadrage sig som Garant (ifølge Anordning af 16de Juni 1876 jfr. Lov Nr. 28 af 25de Februar 1876) for 5 pCt. Rente af Aktier i St. Croix Fælles-

Resultatet af den Fordeling af Indtægter og Udgifter mellem Statskassen og de eventuelle Kommunekasser, som er skønnet at ville fyldestgøre de forannævnte Hensyn, fremgaar af den (som Bilag 3) medfølgende Fortegnelse over Indtægter og Udgifter. Som Grundlag for denne er benyttet Regnskaberne for Finansaarene 1884—85 til 1888—89, dog at nogle Indtægts- og Udgiftsbeløb, der ikke kunde betragtes som stadige eller tilbagevendende, ere udeladte.

For Kommunekasserne stiller Forholdet sig herefter saaledes:

St. Croix St. Thomas og St. Jan.
Indtægt. \$ 67,225. 60 cts. \$ 56,602. 89 cts.
Udgift . . \$ 65,401. 52 cts. \$ 52,954. 43 cts.

Der vil herefter være et lille Overskud for hver Kommune; men dette har nærmest sin Grund i, at det er et Gjennemsnit af 5 Aar, hvorpaa Opgjørelsen er baseret.

For Statskassens Vedkommende stiller Forholdet sig saaledes:

sukkerogieret og for Renter af og Udbrug paa Statskassens Laan til samme. Dette Forhold er imidlertid søgt ordnet ved det paany i Aar paa Rigsdagen fremsatte Forslag til Lov om Statskassens Overtagelse af Fællessukkerogieret, og en tilfredsstillende Ordning deraf er en Forudsætning for nærværende Lovforslag.

En nødvendig Følge af den tilsigtede finansielle Adskillelse mellem de Kommunerne og de Staten direkte vedkommende Anliggender vil være, at den Kolonialraadene nu tilkommende Besøjselse til i Anliggender, der ubelukkende vedrøre Forhold indenfor Dernes Grænser, at deltage i den lovgivende Myndighed igennem Anordninger, indskrænktes til Dernes kommunale Anliggender, saaledes som disse nu maatte blive bestemte. Derimod er det ikke skønnet nødvendigt for disse sidste Anliggenders Vedkommende at forandre den Kompetence, der nu tilkommer Kolonialraadene, saa at Kolonialloven af 27de November 1863 for saa vidt vil forblive uforandret.

En Forandring i Kolonialloven af 27de November 1863 i den paatænkte Retning udkræver i Hensyn til bemeldte Lovs § 85 en Lov efter forud indhentet Betænkning fra de vestindiske Kolonialraad. Af de overensstemmende hermed indhentede Betænkninger fra Raadene, der nedenfor findes trykte (som Bilag 4 og 5), vil det ses, at begge Raadene have fraraadet Lovforslagets videre Fremme.